

at sætte Marineministeren i stand til at afhjælpe de extraordinære Tab, der ere en uundgaaelig Følge af Krigen; thi disse ville ikke blot kunne være fyldestgjorte ved hvad der er bevilget, men der vil endog derefter fremkomme et Overflud til nye Arbejder. Følgen af, at man forkaster Forslaget, vil kun være, at man ikke paa den Maade, eller i samme Omfang, som man havde tænkt sig, kan fuldende den Reorganisation af Flaaden, der tilstiftes. Det vil imidlertid herved for Thinget, efter min Overbeviisning, være en afgjørende Betragtning, at det netop her dreier sig om den hele Plan, der i et selvstændigt Lovarbejde foreligger en Comitee, og som er Gjenstand for en omhyggelig og omfattende Overveielse, hvortil man har søgt at inddrage alle de Kræfter og Oplysninger, hvorover der kan raades; det kan altsaa vel være noget fra Marineministerens Side subjectivt Berettiget, at gaae ud fra den Forudsætning, at det er den af ham fremsatte og vistnok ikke blot velmeente, men ogsaa velgjennemtænkte Plan, der skal lægges til Grund for de fremtidige Arbejder; men Folkethinget eller Rigsdagen kan umuligt gaae ud fra denne Forudsætning, da dette System er under Overveielse, og, selv i det Tilfælde, at hele dette System aldeles uforandret skulde blive antaget af Lovgivningen, vilde Følgen alene være, at endeel af Samme noget senere, maaskee ikke engang et Aar senere, kom til fuldstændig Gjenneførelse. Imedens jeg altsaa tilstaaer, at jeg ikke lod mig forstyrre i mit Votum, men dog med nogen Betænkelighed afgav det sidste Gang, kan jeg nu med rolig Samvittighed og uden Skruper stemme for, at denne Bevilling nægtes.

With: Det er almindelig bekjendt, at et Stib i det Høieste kan bevare sin Sødygtighed i 25 à 30 Aar. Følgelig maa en Flaade, naar den skal konserveres til stadigt Brug, saa at sige, reorganiseres — jeg vil tage det yderste Tal — hvert 30te Aar. Man maa altsaa være belavet paa hvert Aar at bygge for $\frac{1}{30}$ Deel af hele Flaadens Værdi.

Naar man undlader at gjøre det i eet Aar, er det ligefrem, at Byrden bliver saameget større det næste eller det tredie Aar. Derfor er nu i det Aar, der forestaaer, var Udgifter til, at det skulde blive særdeles trykkende, formedelt Krig eller andre usædvanlige Omstændigheder, saa var det en Grund til at holde inde med det forholdsmæssig nødvendige Quantum til Flaadens Vedligeholdelse, men, da der ikke er det, saa vinde vi Intet ved at skyde denne Udgift fra os et Aar længere hen i Tiden, thi seent eller tidligt maae vi gjøre den Udgift, som vi nu nægte. Jeg stemmer derfor for Marineministerens Forslag.

Finantsministeren: I Anledning af det Foredrag, som blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Veile (Lehmann), vil jeg tillade mig ialmindelighed at bede erindret, at den Omstændighed, om Finantsministeren er tilstede eller ikke er tilstede under Behandlingen af vigtige Spørgsmaal, som vedkomme de andre Ministre, ikke kan berettige til deraf at udlede Noget enten for eller imod hans personlige Overbeviisning, og det saameget mindre, som det er indlysende, at der kan være ffjellig Grund for en Minister til ikke altid at være tilstede i et Thing, naar der er to Thing. (Monrad: Men Aftenmøde!) — affect fra den Tid, som hans øvrige mange Forretninger kunne lægge Beslag paa. Her er nu netop det Tilfælde, at Marineministeren vidste, at jeg var beskæftiget med meget paatrængende Arbejder, og uden Opfordring fra min Side lod mig vide, at man efter al Sandsynlighed den Aften ikke vilde komme videre end til Marineministerens Budget, hvori der altsaa ikke kan siges at ligge nogen speciel Opfordring til at give Møde, naar der var Tid tilovers. Naar jeg idag har udtalt de Par Ord, som jeg før udtalte, saa er det, fordi der var givet mig Anledning til at antage, at min Fraværelse var bleven misforstaaet, og ikke fordi jeg troede at kunne føie noget Argument til, som kunde være af Betydning.